

KRONIKA

TATVINA NAFTE

Dne 21. 4. 1983 zjutraj je bila postaja milice obveščena, da so neznan storilci tekom noči ukradli dvestoliterski sod z nafto, ki se je nahajal na gradbišču oz. delovišču Ljubljanskih mlekarn na Boštanju. Pri ogledu kraja kaznivega dejanja je ugotovljeno, da so storilci pri svojem delu pokazali precejšnjo mero trdovratnosti in odločnosti za storitev tega dejanja, saj je sod bil zakopan v zemlji, preko jame pa je bil zapeljan bager—rovokopač.

Na podlagi zbranih obvestil in sledi je miličnike pot pripeljala v Malo Račno k Z. Alojzu in v Čušperk k Š. Jožetu, kjer so sod z nafto tudi našli.

Pri raziskovanju tega kaznivega dejanja so miličniki odkrili tatvine umetnih gnojil, krmil in 40 litrov nafte, ki jih je utemeljeno osumljen B. Sidik, ki je navedene predmete odtužil v Ljubljanskih mlekarnah, kjer je delal in jih znatno po nižji ceni prodajal Z. Alojzu. Zoper imenovane je tukajšnja postaja milice podala kazenske ovadbe na TJT.

POŽAR NA GOSPODARSKEM POSLOPJU

Dne 14. 5. 1983 okoli 13. ure je še iz neznanega vzroka prišlo do požara na gospodarskem posloppju last Škrjanc Franca iz Udja. Lahko rečemo, da je posloppje rešila prisebnost lastnika in vaščanov, ki imajo za takšne primere majhno vodno črpalko s katero so lokalizirali začetni požar. Drugače bi bilo posloppje do prihoda gasilcev verjetno že nemogoče pogasiti oz. rešiti. Tako ostaja priporočilo, da naj vsaka vas in zaselek imajo podobne primočke, ker je to majhen izdatek in velika korist.

● OBRAMBNI DAN — PREVERJANJE USPOSOBLJENOSTI — ZA SLO IN DS

SPOSOBNI ZA OBRAMBO

Maj je mesec mladih, zato v tem času potekajo različne aktivnosti z udeležbo pionirjev in mladine.

Med pomembne aktivnosti sodi tudi preverjanje usposobljenosti učencev za SLO in DS. 7. maja so učenci grosupeljske šole izvedli obrambni dan. Organizacijo le-tega so skupaj s komitejem za SLO in DS na šoli pripravili člani ZRVS, oddelka za TO, ZZB, NOV in strelske družine.

Glede na to, da je v aktivnostih sodelovalo več kot 1500 pionirjev, mladincev in delavcev šole, so bile le-te raznolike.

Po proslavi, ki so jo pionirji pripravili ob sprejemu kurirčkove torbice, so odšli učenci nižjih razredov na pohod k spominskim obeležjem na Perovo, Cikavo in Mlačevo. Okolico spomenikov so uredili, izvedli kratek kulturni program in se pogovarjali o življenju med NOB z borci, udeleženci NOV. Člani planinske sekcije so se udeležili pohoda »Po poteh partizanske Ljubljane«. Učenci višjih razredov pa so bili razdeljeni v tekmovalne skupine. 24 ekip iz 7. in 8. razredov je odšlo na 6 km dolg orientacijski pohod. Na kontrolnih postajah so reševali naloge iz zgodovine NOB, topografije, orientacije, požarne in prometne varnosti, streljali so z zračno puško, razstavljali in sestavljali puško

M—48 in praktično izvajali prvo pomoč. Prvouvrščene ekipe se bodo udeležile tudi občinskega tekmovanja. Zahtevno nalogo je opravilo tudi 20 ekip, ki so odšle na izvidniški pohod. Učenci so morali natančno opazovati okolico in vse značilnosti terena vnesti na karto s topografskimi znaki. Vse značilnosti terena so tudi opisali. Na startu so si pred odhodom ogledali še razstavo orožja in spoznali njegovo delovanje.

Pionirji in mladinci so ponovno dokazali, da so usposobljeni tudi v praksi izvajati Titovo misel: »Živimo in delajmo, ko da bo vedno mir in pripravljamo se, ko da bo že jutri vojna.«

Milena Lunar

● NA OSNOVNI ŠOLI „LOUIS ADAMIČ“ GROSUPLJE

Zbiranje starega papirja

Akcija zbiranja starega papirja je na naši šoli že ustaljena oblika družbeno koristnega dela, s katerim se učenci vključujejo v našo skupno družbeno skrb za zbiranje sekundarnih surovin in prizadevanja za čistejšo okolje.

V petek in soboto 22. in 23. aprila 1983 je potekala očiščevalna akcija na celotnem območju Grosuplje. V tej akciji smo sodelovali tudi učenci in učitelji s tem, da smo očistili okolico obeh šol, Adamičev in Jakhlov spomenik in zbrali star papir v popoldanskem času. Sodelovale so skoraj vse razredne skupnosti. Najuspešnejši v zbiranju papirja so bili: 2. A, 6. A in 5. E. Skupaj

je bilo zbrano 8000 kg starega papirja. Če mora pasti drevo za vsakih 50 kg starega papirja, ki ga ne znamo zbrati, potem smo samo v tej akciji ohranili 160, v jesenski akciji pa 312 dreves. Vse

skupaj v tem šolskem letu torej 472 dreves. Akcije so bile zelo uspešne; učenci so tako prispevali svoj delež za čistejšo okolje in k stabilizacijskim ukrepom naše celotne družbe.

Mentor:
Nada Šubelj
Vera Knapčič

● IZ ŠOLSKIH NALOG:

Kri rešuje življenje

Med poletnimi počitnicami sem šla na dopust k stari mami. Tam sem doživljala zelo lepe trenutke, ki jih dolgo ne bom pozabila. Najbolj pa se spominjam prometne nesreče, ki sem se je zelo prestrašila. V nedeljo popoldan sem šla s sestrično po hribu navzdol. Dogovorili sva se, da si bova ogledali šolo in se sprehodili po vasi in zelenih, s travo poraslih hribih. Kmalu sva prišli na makadamsko cesto, z nje pa na eno prometnejšo cest. Hodili sva torej po ozkem asfaltiranem pločniku in opazovali, kako se odvija promet na cesti. Po njej se je vlekla dolga neprekinjena kolona osebnih avtomobilov in tovornjakov. Nenadoma je iz stranske ceste kakor blisk pridrvela rdeča stoenka. Avtomobil so začeli zavirati, da je bilo slišati le škripanje zavor. S sestrično sva si zakrili oči in deloma ušesa in čakali sva kakor okameneli, da poče. Že v naslednjem trenutku sta avtomobila bočno trčila. Ker se kolona ni ustavila v tako kratkem času do konca ustavit, sta se v dva poškodovana avtomobila zaletela še dva od zadaj. V sredini ceste je bil ogromen kup avtomobilov, ki je terjal tudi dve žrtvi. Kot sem že omenila sta dve osebi že na

kraju nesreče izgubili življenje. Ena je bila hudo ranjena. Kri ji je špricala na vse strani. Ostale štiri osebe pa so ostale brez posledic. Na kraju nesreče se je v trenutku zbrala množica ljudi, reševalna postaja in milica, kasneje pa še črn mrtvaški avto. Z rešilnim avtomobilom so odpeljali težko poškodovano osebo, ki je izgubila veliko dragocene krvi.

Srce nama je bilo huje kakor največji cerkveni zvonovi. Ob tej nesreči sem se takoj spomnila na krvodajalsko akcijo. Razmišljala sem, kako sem bila nekoč slabe volje, ko so po radiu obvestili, da bo krvodajalska akcija za občino Grosuplje in je moj očka šel darovati svojo kri. V tem trenutku pa sem bila srečna, da imam očeta krvodajalca in da morda tudi njegova kri pripomore k reševanju človeških življenj. Sklenila sem, da bom postala, če bom le mogoče krvodajalka in bom s tem tudi jaz pripomogla k reševanju življenj. In kaj vemo, morda bo prav moja kri rešila življenje kakšnemu človeku.

Iris Lukan, 6. a
Osnovna šola
»Louis Adamič«
Grosuplje

Kri je rdeča tekočina, ki se pretaka po človekovem telesu in brez nje človek ne more živeti.

Današnja medicina je že zelo napredovala. Kri odvzemajo zdravim in jo potem dajo bolnikom s slabo ali premajhno količino krvi.

Med krvodajalci je tudi moj očka. Ko je bil star 19 let, je prvič daroval svojo kri. Pred odvzemu ga je bilo strah. Po odvzemu pa je imel prijeten občutek, saj je s svojo krvjo pomagal nekemu, ki jo zelo potrebuje. Postopoma se je navadil, da je dajal kri brez strahu. Daroval jo je tudi 12-letni deklici za srčno operacijo. Očku običajno vzamejo 4 dl krvi. Njegova krvna skupina je 0. Preden je začel darovati kri, mu je večkrat teklo iz nosu, zdaj pa mu krvodajalske akcije pomagajo, da krvi ne izgublja doma, temveč jo daruje v boljše namene. Kri je daroval že več kot 10 x, zato je dobil značko in priznanje dobrega krvodajalca.

Ob mislih, da je krvodajalec, ima prijeten občutek, saj se zaveda, da bo s svojo krvjo rešil marsikatero življenje.

Zelo sem ponosna, da imam očeta krvodajalca. Če bom imela tako kri kot on, bom postala krvodajalka.

Damijana Vidic, 6. e
Osnovna šola
»Louis Adamič«
Grosuplje

Skupščina občine in občinska vodstva družbenopolitičnih organizacij so v četrtek, 12. maja 1983 pridile slovesnost ob 13. maju — dnevu varnosti za delavce, ki delajo na področju notranjih zadev.

Ob tej priložnosti so podelili tudi priznanja sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozашčito občine Grosuplje.

Za prizadevno delo in dosežene uspehe v pripravah na splošno ljudsko obrambo in družbeno samozашčito so prejeli priznanja:

— FRANCI HORVAT — vodja varnostnega okrožja na postaji milice Grosuplje

— LEOPOLD MARINŠEK — upokojenec, predsednik komiteja za SLO iz KS Šmarja — Sap

— RADOMIR RADOVIČ — vodja varnostnega okrožja na oddelku milice Ivančna gorica

— VINKO ŠTEH — referent za promet na upravnem organu za notranje zadeve občine Grosuplje in tajnik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

— ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV GROSUPLJE

PRIZNANJA SVETA ZA SPLOŠNO LJUDSKO OBRAMBO IN DRUŽBENO SAMOZAŠČITO OB 13. MAJU — DNEVU VARNOSTI

Ustanovitev turističnega društva Muljava

Po nekaterih začetkih sekcijskega turističnega delovanja (Turistično društvo Ivančna gorica) na Muljavi in dolgoletnem prenehanju, se je ponovno izkazala potreba po turistični urejenosti kraja, zato se je osnovalo Turistično društvo Muljava.

Organiziranost mora zajeti velik del Muljave, skratka vse ljudi, ki jih Muljava privablja in so za nadaljnjo urejenost kraja pripravljani žrtvovati čas in sredstva. Društvo bo v neposredni povezanosti s Kulturno skupnostjo in Zvezo kulturnih organizacij Grosuplje oz. Jurčičevim muzejem na Muljavi, ki je v zadnjem obdobju veliko pripomogel k urejenosti Jurčičeve domačije. Program, ki so ga ustanovni člani društva sprejeli je zelo obsežen, vendar ne toliko, da ob zagnanem delu ne bi bil realiziran. Članstvo je številčno, ki čuti veliko odgovornost in ponos do vasice, ki je poznana po pisatelju, znameniti cerkvi, bližnji zgodovini NOB in prijaznih ljudeh, ki vsakemu izletniku postrežejo s toplo in prijazno besedo.

Muljavo vsako leto obišče ne veliko manj kot 20.000 izletnikov, ki se največkrat zadovoljni vračajo in o njej govorijo vse najlepše. Kljub veliko opravljenemu delu, predvsem pri Jurčičevi domačiji, boljši komunalni urejenosti, je nedokončano še veliko dela za člane društva.

Trenutno je v delu turistični vodič in propagandna tabla, ki bo vgrajena v dekorativni kozolec, s katero bomo obveščali o turistični znamenitosti Muljave in okolice. Na oknih stanovaljskih hiš bo več cvetja, domačije pa bodo primerno urejene. Tudi brezvestneži in onesnaževalci narave se ne bodo mogli več izgovarjati, da ni primernih košev za odpadke, saj bodo ti postavljeni na najbolj obiskanih mestih.

17. aprila 1983 je bila že izvedena velika očiščevalna akcija Muljave in okolice. Ob dolgoletnem odlaganju smeti in drugih odpadkov ob cestah in gozdnih poteh, se je teh toliko nabralo, da so jih morali odvažati s tremi traktorji na začasnemu smetišču. Očiščevalci, med katerimi je bilo veliko mladih iz osnovne šole ter mladincev, so na odmetane predmete prežali kot pijavke na žrtev in z veliko vnemo odstranjevali ter obsojali onečiščevalce narave in se zaobljubili, da bodo s temi neotesanci vzpostavili ostrejši boj. Akcija je bila za celotno Muljavo vzgojnega pomena, kraj sam, kakor se je dozdevalo članom društva, pa je sveže zadihal v pomlad, ki že pričakuje izletnike.

Jernej Lampret